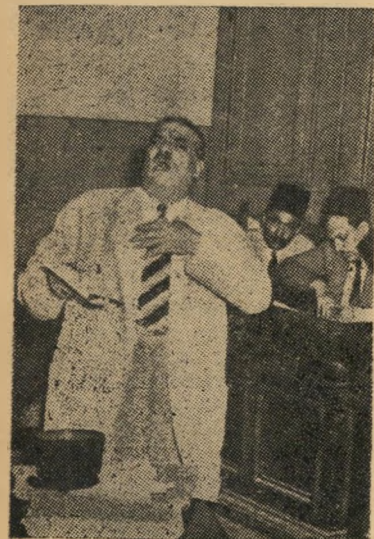

שלה. אחד מאישיה המרכזיים של מכתב לחברת אורליקון השווייצרית, תבע שוחד ב" סכום של חצי מיליון לירות, כדי להבטיח את מסירת הזמנת הממשלה, הרוצה כמיות דולות של נשק ותחמושת. הנכבד, שהיה צריך להופיע בבית המשפט, כעז ההגנה, עזב פתאום את מצרים, בהסכמת הממשלה, זה לא הכל. מעשה זה של המדינאי המצרי אינו דבר יוצא מגדר הרגיל, ואין להאשימו באופן מיוחד. האשם האמיתי — מלבד הממ"ש שלה — הוא, כמובן, היהודי. וזה הסיפור, אשר גילה עו"ד כשאכאני: בנו של עוסמן באשא אל-מהדי, ראש החצר המלכותית לשעבר, וראש המטה הכללי בת" קופת מלחמת ארץ ישראל, למד בויקטוריה קולג'. בית הספר האנגלי הגדול שבאלכסנדר דרית. שם בא במגע עם איורה אנגלית מוב" הקת, שהשחיתה את אופיו הטהור. שם בא במגע גם עם צעיר יהודי, נתן אמריקאי. כאשר פרצה המלחמה, היה אל-מהדי קצין בצבא המצרי, וכראוי לכן רמטכ"ל, עסק ב" קניית נשק לצבא. באותו זמן הידק את יחסיו הידיוות עם חברו היהודי, אלא שעתה, הדגיש הלו את נתינותו האמריקאית, ושכח כי הוא גם יהודי. "אין כל ספק, כי כאן מקור הרע, גילה אל-כשאכאני. היה זה תכסיס ממדרגה ראשונה. אמנם ע"י כך התפשטה השערוריה, אנשים נוספו, אך באותו זמן הומצא שעריר לעזאזל. במקום נכבד מסתורי, יהיה יהודי-אמריקאי מסתורי, האשם בכל הענין הבלתי-נעים, וכל הנאש" מים האצילים יצאו פטרוטיס טובים ומצרים הגונים.

כל האמצעים כשרים

היום מפולגת מצרים לשני מחנות יריבים, החולקים בשאלה, אם זוהי השעה הכשרה או לא. מצד אחד טוענות כל מפלגות האופוזיציה כי השעה כשרה ביותר לנקיטת צעדים ממשליים, שיכריחו את אנגליה לפנות את אזור תעלת סואץ. "הם עוסקים בעניינים בפרט, אין להם 'אפשרות' לטפל גם בנו. מספיק איום מלחמה במקום אחד במרחב." הממשלה, הרוצה להפנות על חוסר פעילותה בשטח זה, מעמידה פנים, כאילו חדרה היא לבטחון מצרים ולחיי אורחיה. היא טוענת, כי אמנם חשומת לב האנגלים מופנית למצב החמור באיראן, שם קיימת סכנה רצינית מאד למלחמה. אך אם המצרים ינצלו הזדמנות זו, כדי להתחיל בפעולות חבלה נגד הכוחות הבריטיים, החונים במצרים, עלולה הפעולה להעביר את הבריטים על דעתם. הם יתנקמו במצרים גם בגלל צרותיהם באיראן. ולנו

מוחמד כשאכאני
... האשם האמיתי

אין גבול משותף עם רוסיה, כדי שהאנגלים יחסו מפני נקיטת צעדים צבאיים. "אבל הגיע הזמן." מתרעמת האופוזיציה, ומתחילה את מעגל הויכוחים מחדש. אולם בתוכה נמצאים גם כאלה, שאינם מאמינים, כי ויכוחים ישנו את המצב. האחים המוסל"מים, החוזרים עתה לגדולתם, אחרי ביטול המסר הצבאי, הודיעו בפרוש, כי הם ית" חילו בפעולות חבלה וטרור נגד האנגלים הנמצאים במצרים. אם הציונים הצליחו בשיטה זו, נלך גם אנחנו בעקבותיהם. הארגון הצבאי של האחים המוסלמים ילחם עד החיל האחרון, כדי לסלק את הפולשים האנגליים מעל אדמת עמק הנילוס. כל האמצעים להשגת מטרה קדושה זו כשרים. אלה יעזרו למאמינים."

יצא לחצר הארמון, נכנס למכוניתו וצעק לנהג, שייסעו לאבו חניך. הראיון עם גלאב היה קצר ביותר. כמה דקות אחרי הכנסו של טלאל למשרדו של גלאב, נשמעו יריות וצעקות. אנשי המשמר, שהתפרצו לחדר, מצאו את גלאב שותת דם והנסיך עומד במרחק מספר צעדים ממנו, אקדחו בידו, עיניו פקוחות לרווחה — כאיש מדבר פרוץ. נשקו נלקח מאתו, והוא הובל חזרה לאר- מון. אביו שלח הוראה מאנקרה, ביקש שי- צע

הראב באשא והמלך עבדאללה
נסיך סטור...

בירו את הנסיך המשתולל לבית-חולים בבי- רות, וכי תופקד עליו שמירה חזקה. כשעמדו לצאת לבירות, ביקש טלאל לבקר את אשתו, אולם במקום להפוך ממנה, כמקובל בין בעל ואשתו, שלף פגיון משבוץ כסף של אחד המלוים, התנפל על אשתו לדקרה. היה זה מעשהו האחרון בעמאן. רק כעבור שבוע, נמסרה הידיעה הרשמית, כי הנסיך טלאל יצא לבירות לשם טיפול רפואי ומרגוע. על התקשורת בגלאב ובאשתו, לא הושמע דבר. אולם כאשר, כעבור שלושה ימים, הפסיק עבדאללה את ביקורו בתורכיה, וחזר לעמאן, קרה מאורע שמתוך לנוח: הגולל גלאב באשא לא הופיע לקבל פגיו בשדה התעופה.

מצרים השערוריה מתבשלת

השבוע לא היה בנמצא, כמעט, יומן-פג" שות של אנשי החברה הגבוהה בקהיר, שלא נשא את הזכורות: יום חמישי, שעה 10 — משפט הנשק. ואמנם ביום חמישי המה אולם בית הדין העליון בקהיר, שהיה גרוש בני המספחות המיוחסות ביותר במצרים: גברות יפות, לבושות לפי אופנת פאריס, החדישה ביותר; גברים אלגנטיים לבושי פאר. מי כמבקר במחזה, ומי כיושב על ספסל הנאש" מים במשפט שערורית הנשק. במשך למעלה משנה מתנהל משפט זה, אך איש אינו מתייחס אליו ברצינות. הממש" לה היתה שמחה, לוא יכלה להפטר מהענין המסריד, מעורכי הדין של הנאשמים הראים בו שופר פרסומת, ובמה מיוחדת במינה לג אומים הומוריסטיים ותכסיסים משפטיים מב" ריקים.

בישיבה זו הקדיש באכוח הנסיך עכאס חלים, עו"ד מוחמד כשאכאני, את כל מרצו להוכיח, כי התובע המשפטי בעצמו אינו מעונין בהמשכת המשפט. "אם כך הדבר", הוא אמר, "אוי נהפוך את התפקידים." במ" קום שהמדינה תתבע אותו למשפט, יתבע הוא את התובע הכללי. הוא יצא להוכיח, כי הנאשמים אינם אלא גנלמנים מופלאים, מ" טובי הפטרוטיס המצריים, שמעולם לא עלה בדעתם למעול באימון המולדת ולקחת לעצ" מס כספים, המיועדים לקניית נשק ותחמושת לגיבורי האומה הנלחמים בחזית. אולם, מפני שבכל זאת נעלמו סכומים גדולים מאד, הוא העריך כשאכאני, גילה את הרמאים האמיתיים: בראש וראשונה הממ"ר

* כינוי ערבי, שפירושו בפלח-הסנטר, שניתן לגנרל גלאב באשא, האנגלי שהתאסלם, מתקל הלגיון הערבי, המושך בחוסי הממלכה היר" דנית. בשם מחשלת בריטניה, בשל הפצע הפמוק בסנטרו.

הירדן אבא לא מסכים

הנסיך סלאל, בנו הבכור של עבדאללה, מלך הירדן, אינו בחור צעיר, הוא גבר בן 40, שתקן ומרנפס. אולם אביו, כנראה, אינו יודע זאת — הוא עדין רואה בנסיך טלאל ילד מרדן ועיקש, שיש לנהוג בו ביד חזקה. טלאל הגיע לגיל, המצדיק, לדעתו, קיום עצ" מאי, רכישת השפעה וחשיבות כלשהי, אך עבדאללה עדיין תופס את המקום הראשון

בארץ, ומתנהג כאילו הקריירה שלו מתחילה רק עתה. בשנת 1948, הכריז עבדאללה על תכניתו לספח את אזורי כיבוש הלגיון הער" בי בארץ-ישראל, ראה טלאל את ההזדמנות הגדולה להתפרסם כמנהיג פוליטי. הוא יצא בהכרזה פומבית נגד הסיפוח בטענה, כי למ" רות שכל הערבים עם אחד, ישנם הבדלי אופי והתפתחות תרבותית בין יושבי שתי גדות הירדן. לאחר שהאזורים הערבים של ארץ- ישראל שוחררו ע"י הלגיון, ובטוחים מפלי" שה ישראלית, חייבים התושבים להתארגן, להקים יחידה מדינית משלהם. תקינות הסתיר מה היתה, כי בראש יחידה מדינית זו יוכתר הנסיך טלאל, בן המשפחה ההאשמית המל" כותית.

אולם אבא לא הסכים. הוא רצה את הכתר לעצמו. הוא פקד על הנסיך בעלי-האמביציות להשאר בחזרוי במשך 48 שעות, אחרי כן אסר עליו להשתתף באסיפות פומביות, אם לא יקבל רשות מוקדמת מאביו. מאז החלו המלכות שמועות בעמאן, כי המלך עבדאללה שינה את צוואתו, וכי יורש העצר יהיה הנסיך נאיה, אחיו הצעיר של טלאל.

הגנרל לא בא. הנסיך טלאל נעלם מעי" ני הקהל, ורק מדי פעם השתתף בקבלות פנים רשמיות פחותות חשיבות, במקום אביו. לא פעם התלונן בפני הסובבים אותו, כי זוהי נקמת אביו, הרוצה להעליבו ע"י שיגורו למקומות משעממים, אשר לא יאה לנסיך הב" כור להופיע בהם. מינויו החשוב הראשון היה, כאשר עבדאללה יצא לביקור רשמי לתורכיה, במחצית מאי. רק אחר שידולים רבים מצד סמיר באשא אל-ריפאעי, ראש ה" ממשלה, הסכים עבדאללה, כי טלאל יתמנה יורש עצר, ממלא מקום המלך בזמן העדרו מן הארץ.

אך גם בכניעתו זו חיפש עבדאללה דרך להחזיר בבנו את ההכרה, כי גם בהעדרו, הוא יהיה השליט האמיתי ולא טלאל. הוא נתן הוראה לראש משמר החצר, כי כל זמן העדרו מן הארמון, לא יונף הדגל המלכותי, ולא יוצב המשמר המלכותי הקבוע. בחזרו משדה התעופה, לשם ליה את אביו, כולו חזרו הערצה עצמית והרגשת כבוד, הופתע הנסיך טלאל הפתעה לא נעימה. במ" קום משמר כבוד, שיקבל את פניו, כיאה ליר" רש עצר הנכנס לארמון בפעם הראשונה ב" חוקף סמכויותיו הרשמיות, מצא חצר ריקה, שהוסר מתוכה גם המשמר הקבוע. הוא קרא לראש משמר החצר לברר מה פשר הדבר. כאשר סיפר הלו על הוראות המלך לפני צר" תו, תקף כעס גדול את הנסיך, דעתו נטרפה עליו.

בצעקות וגידופים רץ אל חדרו, וכעבור כמה דקות הופיע שוב, חזר אקדח. בצעדים מהירים, כשהוא ממלמל גידופים ואיומים

למוסדות. רק כאן נתברר, לבסוף, כי "המלך" דה" ידוע. בינתיים, על פי יומת קצין המש" סרה, נערכה בדיקה רפואית. הרופא קבע, כי יש סיכויים טובים למדי, לשפר בהרבה את מצבו של הילד, וכי בעיקר הוא זקוק לשינוי תנאי החיים, שלא לדבר על טיפול פסיכולוגי. אולם בסופו של דבר לא קיבל אף מוסד את הילד, גם לא לאחר שהשטרים השאירוהו בפתח אחד המוסדות. ביום הרביעי הובא חזרה למרתף. האנשים העוברים היום ברחוב הצר, המ" ביל לרחוב שבוי, שומעים צריחות מהמרתף, כרגיל. אך הפעם, משיצו פנימה, נראה הנער מתהלך על ארבע, מרים את ראשו אל עבר האור ושואל: אדון, אתה מכיר שוטרים? תביא שוטרים!"

כגון - נשואין

אחת המכות האנושות בחברה המודרנית היא מכת הבדידות. אנשים רבים, דוקה בעלי אופי עדין, ביישני, סובלים בגללה, בלא שמע" לותיהם הרוחניות והחמורות תעמודנה להם. מכיון שכל קרבן סבור, שזוהי צרתו הפרטית בלבד, כי שאר בני-האדם אינם סובלים, גורם הדבר בסיכוי נחיתות לא מעטים. כדי לפתור בעיה זו, קמו משרדי שדכנות רבים, נשלחו מכתבים בעילום שם, נטפלו צעירים לצעירות ברחובות, הומצאו תחבולות לאין ספור.

עתה קמו אנשים, שהבעיה מציקה להם, והם טוענים, כי השדכנים המקצועיים הם אנ" שים שפרנסתם בכך. לכן אין הם מעוניינים דווקא בויתג מוצלח מכל הבחינות; עיקר כוונתם — התשלום. דוגמא: מכתב מאת אחד השדכנים המפורסמים בארץ לקוח: דרישת תשלום ראשון; פרטים — שם ויחוס אבות. אחר כך — כמה עובד, כמה מרוח בחודש, אם יש לו חדר, עם בן איזו עדה ברצונו להתקשר. התוצאה: צעירים וצעירות מתבישים לפנות לשדכן, עושים זאת דק כבירה אחרונה.

מספר צעירים העלה, אפוא, רעיון מהפ" בני. דרוש מקום מפגש לבודדים. שיעשו "הכרות" ההצעה: מכון לפיתוח יחסי חברת. בעלון מודפס במכונת הכפלה, שבו מצוינת תיבת-הוראה, פנו אל הציבור:

"לא פעם אנו רואים חובה לעצמנו להכיר חבר אלמוני לחברה פלוגית: מקדישים הרבה שעות יקרות לשם סידור הכרות יחידה, המת" גלית, בסופו של דבר, כבלתי מתאימה. הם שואלים — "למה לא להשתמש באמצעים המודרניים לביצוע מטרה אנושית ויפה זו?" המכון שולח לכל פונה שאלון מקיף ויסודי — בו ישקפו אפיו, נטיותיו, רצונו של הפונה. על סמך ביורר המכתבים השונים, יתקשרו בני הזוג. תמורה לא תדרוש — רק תשלום מינימלי לשרות ולמנגנון.

מטרת המכון אנושית. טוען העלון. "אין המכון, לכן, מתערב ביחסים, העלולים להת" פתח בין הפרטים לאחר ההכרות. ז. א. שום תשלום אינו נדרש על ידי המכון במקרה של הצלחה — נשואים.

הארץ

מחסור בניי! מר ד. צ. פנקס אמר באותו סימפוזיון, כי מאז ה"ו באפריל לא הדפיסה המשרה אף שטר כסף אחד (מעריב).

מרים גץ, קרית ססלון יותנן רפולסקי, חדרה

אנדרגרגיונס

פועל נמל נעצר בשער הראשי של הנמל על שברשותו נתגלו חצאית של גבר (הבקר). משה פלץ, חיפה

ישנו ואיננו

שלמה בן יעקב, בן 26, מכונאי באניה "הדר" הובא לבית משפט השלום בחיפה להוצאה נגדו פקודה לעצרו ולהביאו לד"ן לאחר שיתפס (הבקר).

אבן מקיר תועק

(מודע:) למשרד הפרסום שלנו דרוש קיר הידוע עברית וגרמנית (הארץ). יחיאל קופל, תל-אביב

רומנטיקה

אולם גם לאחר שנפלה האזכרה בגזרה זו (החולה) — עוד נמשכו חילופי עריות עד 4 אזה"צ (דב).

יורה סוכריות

ומשרדו אחרי הנמלים, איים הנאשם באקדח "טופי" על מלכה ליה (חודת). שמעון לוסינג, חיפה

"מו! מו! מו!"

אחרי קריאת פקודת היום נשא את דברו מ"ם ראש הממשלה שור החוץ מ. שרת שאמר, בין השאר: (דבר).

משה קסטן, תל-אביב

הומוסקסואליזם מופיקלי? שאהובו האחרונה של הופמאן אינה זמרת אלא תומס ביצ'אם (קול ישראל). גדעון ה. תל-אביב